

Nieuwsbrief

Stichting Taalverdediging

Voor herstel en behoud van het Nederlands - Jaargang 10 Nummer 1 - Voorjaar 2008

Red het Nederlands van de schroothoop

Geachte lezer,

“Schrijfvaardigheid snel bergafwaarts” kopten de media onlangs. Een correcte zin of een foutloze brief schrijven lukt steeds minder Nederlanders. Eindelijk is het openlijk bevestigd wat velen van ons al langer wisten. De berichten over de wantoestanden in het onderwijs buitelen immers al lange tijd over elkaar heen. Een ontluisterend voorbeeld: Eerst bleken de studenten van de Pabo's niet meer te kunnen spellen. Later reageerden laatstgenoemden uitgelaten, omdat was vastgesteld dat het spelniveau van andere HBO-studenten nog lager was! Tijd voor een ommekeer. Maar de politiek lijkt het spoor volledig bijster. De een roept dat onderwijsvernieuwingen het antwoord zijn op de bevindingen van de Tweede Kamercommissie-Dijsselbloem, de ander meent het tegenovergestelde. Juist nu de overheid twijfelt over de toekomstige koers van het onderwijs, manifesteren de scholen zich brutaal door lustig aan het experimenteren te slaan. Het meest onbegrijpelijk is de opkomst van Engelstalige onderwijsprojecten. Er is zelfs al tweetalig onderwijs voor kleuters! De universiteit Maastricht roept onder leiding van bestuursvoorzitter 'Joey' Ritzen dat het allemaal anders moet en herdoopt zich tot Maastricht University. En dan te weten dat leerlingen en studenten niet eens goed in het Nederlands kunnen spellen!

Lespakket

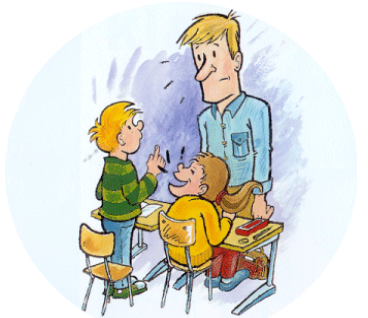
Om leerkrachten die de huidige rampzalige ontwikkeling willen omkeren, te steunen, stelt ons kaderlid en docent Nederlands Sander Bisscheroux momenteel een lespakket samen voor het middelbaar onderwijs. Het doel is jongeren tijdens de lessen Nederlands meer bewust te maken van de betekenis van de Nederlandse taal. Het lespakket wil de leerlingen wijzen op de kwalijke invloed van het Engels, omdat zij zich daar meestal niet voldoende van bewust zijn. Ze mogen best trotser worden op hun moerstaal, zoals bijvoorbeeld het geval is in Frankrijk en Vlaanderen. De basis voor het lesmateriaal is een speciaal voor het onderwijs samengestelde Nieuwsbrief van de Stichting Taalverdediging. De Nieuwsbrief bestaat uit een selectie eerder verschenen artikelen. Er zal ook een lesbrieven verschijnen voor de docent met schrijfopdrachten voor zijn leerlingen. Stichting Taalverdediging richt zich met het lespakket behalve op de leerlingen natuurlijk ook op de docent!

Steun voor kritiek op Taalunie

Taalverdediging heeft in het verleden, met name bij het samenstellen van het Vertaalboekje, meermalen een beroep gedaan op de Taalunie om behalve inzake de spelling (Groene Boekje) ook aanwijzingen te geven met betrekking tot de vraag wat wel en niet Nederlands is (normering). 'Intensive care' bijvoorbeeld is geen Nederlands, maar de Taalunie weigert op dit gebied uitspraken te doen. Dit en nog meer ontbrekende taakuitvoeringen waren onderwerp van een beschouwing, door de bekende schrijver en vertaler Benno Barnard, die in januari van dit jaar gedeeltelijk is verschenen in NRC / Handelsblad. U vindt de volledige tekst op de bladzijden 6 en 7. Het werd in NRC / Handelsblad gevolgd door steunbetuigingen van lezers (ook van ons) en van reacties van andersdenkenden. Daarna gaf de Taalunie haar zienswijze op de kritiek en ten slotte schreef Barnard weer een dupliek. Ook in de interparlementaire commissie van de Taalunie, die wij op 3 maart in Den Haag bijwoonden, kwam dit aan de orde. Wij komen daar volgende keer op terug.

Wij procederen door tegen het BOOR

In augustus vorig jaar is er een einde gekomen aan de drie jaar durende procesgang via het bestuursrecht tegen het Engelstalige kleuteronderwijs van het Bestuur Openbaar Onderwijs Rotterdam (BOOR). De Bestuursrechter heeft ons onvankelijk verklaard als belanghebbende organisatie, stelde vast dat tweetalig basisonderwijs in strijd is met de wet en de regelgeving van het Nederlandse ministerie van Onderwijs, maar verklaarde zich onbevoegd om deze wijze van lesgeven te verbieden, omdat er sprake is van een beleidsplan van een overheidsdienst. Artikel 8-2 van de Algemene Wet Bestuursrecht (AWB) staat in dat geval een voor ons gunstige uitspraak in de weg. De wetgever wilde destijds voorkomen dat de burger op de stoel van de overheid zou gaan zitten.

Nu aan de verplichting is voldaan om het gehele traject van het bestuursrecht te doorlopen, kan Taalverdediging naar de burgerlijke rechter stappen en wel via een restprocedure wegens onrechtmatige daad. Een nadere bijkomstigheid is dat het BOOR per 1 januari jl. van een overheidsdienst veranderd is in een stichting. Dit heeft een vertragende werking gehad op de gang van zaken, zoals het BOOR tijdens de rechtsgang, de afgelopen jaren steeds alles vertraagd heeft (behalve dan het vergelijken van het onderwijs dat inmiddels al op meer dan 25 basisscholen in Rotterdam heeft plaatsgevonden). Maar nu is het dan zo ver: de voorbereidingen zijn in volle gang en binnenkort zal de zaak aanhangig worden gemaakt bij de Rotterdamse arrondissementsrechtbank.

Geslaagde kaasactie: Kijk op de achterpagina

Reacties integratienota Henk Kamp

In onze vorige Nieuwsbrief stond op de voorbladzijde onze waarschuwing tegen de opvatting van de VVD, verwoord in de nota "Immigratie en Integratie" van oud-minister en huidig Kamerlid Henk Kamp, dat Engelstalige inwijkelingen in Nederland geen Nederlands zouden behoeven te leren. Taalverdediging was benieuwd hoe andere partijen hierover denken, bijvoorbeeld Trots op Nederland. Hieronder de reactie van Rita Verdonk:

"Wat mij betreft moet er een onderscheid gemaakt worden tussen immigranten die hier tijdelijk komen werken en hen die zich permanent in Nederland willen vestigen. De eerste groep hoeft niet in te burgeren, de tweede groep moet natuurlijk wel inburgeren en dus de Nederlandse taal leren. We wonen in Nederland en daar spreken we met elkaar Nederlands".

Commentaar taalverdediging: Dat is duidelijk. Mevrouw Verdonk scheert gelukkig alle nieuwkomers over één kam, dus ook de Engelstaligen. Of het door onze vragen kwam weten wij natuurlijk niet, maar enkele dagen nadat bovenstaand antwoord bij ons binnenkwam nam mevrouw Verdonk tijdens het vragenuurtje in de Tweede Kamer op 5 februari het woord om van de regering te verlangen Engelstalige en andere Engelskundige buitenlandse medici en verpleegkundigen die in Nederlandse ziekenhuizen willen werken, te verplichten eerst Nederlands te leren alvorens zij aangesteld worden.

Ook aan de SP en de PVV hebben we een reactie gevraagd op de VVD-nota. Beleidsmedewerkster Ingrid Gyömöri van de SP-Tweede Kamerfractie zei ons dat de SP vindt dat Engelstaligen die in Nederland komen wonen ook Nederlands moeten leren, net als ieder ander. Een schriftelijke bevestiging hiervan is op het ogenblik dat wij dit schrijven (29 februari) nog niet binnengekomen.

Van de Partij voor de Vrijheid, die dit onderwerp toch belangrijk zou moeten vinden, hebben wij ondanks vele telefoontjes en e-postjes onzerzijds geen mening weten los te peuteren. Het is jammer dat het met de Tweede Kamerfractie van deze partij zo moeilijk communiceren is.

PARTIJ VOOR DE VRIJHEID

Naturalisaties Antillen

Binnenkort zal er een wetsontwerp bij de Tweede Kamer worden ingediend waarin staat dat vreemdelingen wonende op een van de Nederlandse Antillen en Aruba eerst een taaltoets Nederlands met goed gevolg moeten afleggen, alvorens zij in aanmerking kunnen komen voor het verkrijgen van het Nederlanderschap. De heer P. Mikkelsen van het ministerie van Justitie in Den Haag deelde ons hierover mede dat het inburgeren op de eilanden nu nog naar keuze was, in het Nederlands, het Engels of het Papiaments. De minimum kennis van het Nederlands bij degenen die Nederlander willen worden moet volgens de heer Mikkelsen liggen op het niveau A2. De uitvoering van de taaltoets zal in handen komen van de plaatselijke autoriteiten. De verantwoordelijke ministers zijn mevrouw Vogelaar van

Inburgering en de heer Hirsch Ballin van Justitie.

Naam prinses Margriet bezoedeld

Het in Nederland gevestigde en door de Nederlandse staat gesubsidieerde "Europese Culturele Fonds (ECF)" heeft een prijs in het leven geroepen die genoemd is naar prinses Margriet, de "PRINCESS MARGRIET AWARD". Op ons protest kwam het volgende antwoord van Masha Ihwe van het ECF:

"U nam in januari contact op met de directeur van de Rijksvoorlichtingsdienst betreffende de naam van de door ons in het leven geroepen ECF Princess Margriet Award. Waarom een Engelstalige naam? De reden hiervoor is dat wij een Europese organisatie zijn, met als voertaal Engels, een internationaal mandaat en internationaal personeel. Dit is ook de reden waarom onze internetpagina, evenals onze publicaties, in het Engels zijn geschreven. Als wij specifieke evenementen of projecten hebben gericht op Nederland, proberen wij deze natuurlijk ook onder de aandacht te brengen van het Nederlandse publiek en de nationale pers. Alleen dan is onze voertaal Nederlands. Ik hoop dat u begrip hebt voor deze argumenten".

Commentaar Taalverdediging: Dat begrip hebben wij natuurlijk niet. Als Europese organisatie kan het fonds gewoon gebruik maken van het Nederlands, dat immers een officiële taal van de EU is. Maar al te vaak wordt in Nederland door (overheids) instellingen aangenomen dat wanneer iets "Europees" is, men verplicht zou zijn van de Engelse taal gebruik te maken. Het lijkt erop dat de grootste pleitbezorgers van de verengelsing van de EU niet in Engeland wonen, maar in Nederland. Taalverdediging begrijpt niet dat een zo sympathiek iemand als prinses Margriet haar naam leent aan de prijs van een organisatie met zulke verwerpelijke opvattingen over de cultuur van Europa.

Dutch Promo Award

De televisiezenders van NPO (Nederlandse Publieke Omroep), VRT, RTL en SBS hebben een prijs ingesteld voor de beste aankondiging van Nederlandstalige tv-programma's en tv-films. De naam van de prijs is "DUTCH PROMO AWARD". Het is werkelijk paradoxaal dat er een Engelstalige naam wordt bedacht om een nadrukkelijk Nederlandstalige prestatie te eren. Dit bewijst maar weer eens hoe men bij de Nederlandse en Vlaamse omroepen op taalgebied de weg kwijt is. Een van de initiatiefnemers van de prijs, Jeroen Kramers van de NPO, lepelde ons telefonisch de gebruikelijke onzin als reden voor de naamgeving op: "Engels is de voertaal in de televisiewereld, Engels is hipper en het is gemakkelijker voor buitenlanders die aan de totstandkoming van de aankondigingsfilmpjes meewerken." Taalverdediging heeft de zaak aangekaart bij het Tweede Kamerlid de heer Joop Atsma (CDA) die zich in het verleden sterk heeft gemaakt voor meer Nederlandstaligheid in de omroep.

Taalvragen van de PVV

De Tweede Kamerleden Fritsma en Wilders van de PVV hebben aan minister Ter Horst van Binnenlandse Zaken gevraagd wettelijk te regelen dat er in Nederlandse overheidsgebouwen alleen nog gebruik mag worden gemaakt van de Nederlandse taal. De minister antwoordde dat zij dat niet nodig vond. Dat is jammer, want Engelstalige immigranten die bij instellingen als de gemeenten, de Kamers van Koophandel, de kadasters en dergelijke gewoon in het Engels terecht kunnen, zullen nog minder geneigd zijn Nederlands te leren dan nu al het geval is. De minister geeft door dit antwoord aan, te zijn "vergeten" wat er een jaar geleden in het regeerakkoord is afgesproken over de bevordering van het gebruik van de Nederlandse taal. Taalverdediging is overigens blij dat de PVV zich, getuige deze vragen, nu kennelijk ook zorgen maakt over de verengelsing van de Nederlandse samenleving.

De Nederlandsche? Bank

Op 1 februari is er in de EU een vereenvoudiging van het grensoverschrijdende betalingsverkeer ingevoerd. In alle kranten stond dat de nieuwe regeling de (Engelse) naam "Single Europe Payments Area (SEPA)" had gekregen. Taalverdediging vertrouwde het niet en belde over deze zaak met het hoofd vertalingen van "De Nederlandsche Bank", de heer Collins. Hij zei dat er, zoals alles wat aangelegenheden van de "Europese Centrale Bank (ECB)" betreft, een vertaling van de naam naar alle verdragstalen van de EU gemaakt is. In verscheidene landen zoals Frankrijk, Polen, Italië, Spanje enz. wordt van die vertalingen naar de eigen talen gebruik gemaakt, de Nederlandse centrale bank gaf echter de voorkeur aan de "internationale" Engelstalige naam. Hij voegde er nog aan toe dat de medewerkers van "De Nederlandsche Bank" in hun briefwisseling met de ECB stelselmatig van het Engels gebruik maken, ofschoon het natuurlijk ook in het Nederlands zou mogen. Men vindt dit, volgens de heer Collins, op het Amsterdamse bankkantoor gemakkelijker omdat men dan de gebruikelijke Engelstalige namen voor financiële aangelegenheden niet naar het Nederlands hoeft te vertalen... Voor alle niet-medewerkers van "De Nederlandsche Bank": de officiële Nederlandse naam voor het nieuwe grensoverschrijdende betalingsstelsel luidt: "Gemeenschappelijke Europese Betalings Ruimte (GEBR)".

Schinkelshoek pleit voor het Nederlands

Het Tweede Kamerlid de heer Schinkelshoek (CDA), dezelfde die Taalverdediging heeft toegezegd zich te zullen inzetten voor de terugkeer van het Nederlands op Schiphol, heeft in "De Telegraaf" van 30 januari gepleit voor de vorming van een Nederlands/Vlaamse culturele unie waarin de Nederlandse Taalunie en het Cultureel Verdrag Nederland/Vlaanderen opgaan. "Nederland en Vlaanderen moeten op taalgebied alles samen gaan doen, van culturele festivals en het instellen van literatuurprijzen tot de vorming van Nederlandstalige centra in het buitenland om onze taal en cultuur te verspreiden, naar het voorbeeld van het Goethe Instituut, de Alliance Française en de British Council", aldus het Kamerlid. Hij erkent verder dat Nederland de Vlamingen al tientallen jaren in de steek heeft gelaten bij hun taalstrijd met de Walen. De Groot-Nederlandse gedachte (het samengaan van Nederland en Vlaanderen), was volgens hem echter dagdromerij.

Netherlands Maritime Force

Deze naam kreeg enige tijd geleden een nieuwe dienst van de Nederlandse krijgsmacht. Wij vroegen aan het ministerie van Defensie in Den Haag waarom er voor deze dienst geen Nederlandse naam was gekozen. Het antwoord kwam van het hoofd marinevoorlichting, de kapitein-luitenant ter zee R.F.M. Keulen. Samengevat komt het erop neer dat er voor een Engelse naam is gekozen met het oog op de samenwerking binnen de NAVO, de EU en de VN. Andere landen gebruiken volgens de heer Keulen ook Engelse namen voor dergelijke diensten. Hij noemde daarbij het Verenigd Koninkrijk en Spanje. Voor het Verenigd Koninkrijk is dat logisch maar wat Spanje betreft? We belden maar eens met de Spaanse ambassade in Den Haag en kregen de militair attaché de heer Carnero aan de telefoon. Hij kon zijn oren niet geloven, een Engelse naam voor de Spaanse krijgsmacht? Natuurlijk niet, de dienst heet in Spanje: "Forza Maritima y Naval Española". Het wordt de hoogste tijd dat minister Van Middelkoop van Defensie (ChristenUnie) eens begint met een grote taalschoonmaak op zijn ministerie.

Tussenbericht "POLICE"

De beleidsmedewerkster van de Tweede Kamerfractie van de CU, mr. Z. Westland, heeft ons laten weten nog steeds in overleg te zijn met de persoonlijk medewerker van minister van Defensie Van Middelkoop over de kwestie van de Engelstalige opschriften op de jassen van de manschappen van de Koninklijke Marechaussee. Mevrouw Westland zei ons dat er ook in haar partij ongenoegen was over deze verengelsing. Zij hoopt dat haar partijgenoot Van Middelkoop overgehaald kan worden de ellende ongedaan te maken, maar verwacht wel dat het nog wel enige maanden kan duren voor het zo ver is. Inmiddels zijn er in de pers berichten verschenen over wangedrag van manschappen van de Koninklijke Marechaussee. Wanneer de minister dit wangedrag aanpakt, kan hij in één moeite door ook het woord "POLICE" van de jassen laten halen.

Eye Robot

Het Nederlandse ministerie van Defensie, dat onder leiding staat van (jawel) CU-minister Van Middelkoop, heeft een robot laten ontwikkelen die in staat is om gevaarlijke taken van soldaten te velde over te nemen. Het toestel kan erop uitgestuurd worden om op te treden als verspieder en om kleine klusjes op te knappen, zeer nuttig voor bijvoorbeeld de Nederlandse militairen in Afghanistan. Het ministerie heeft besloten dit apparaat de naam "EYE ROBOT" te geven. Het heeft er de schijn van dat er op het ministerie heel wat beleidsbepalende personen rondlopen die eigenlijk in het militair hospitaal zouden moeten worden verpleegd, omdat zij lijden aan de Engelse ziekte. Hoe haalt men het in zijn of haar hoofd om een toestel dat als voorbeeld van Nederlands vernuft kan worden aangemerkt, waarmee men het buitenland de ogen kan uitsteken, een Engelse naam te geven! Het ontbreekt deze ambtenaren kennelijk aan elk Nederlands gevoel. Nu heeft men de kans een Nederlands woord internationaal te lanceren en dan doet men het niet. Door wie worden deze lieden, alle klinkers en medeklinkers nog aan toe, eigenlijk betaald, door de Amerikaanse en de Engelse belastingbetalers soms? Taalverdediging heeft maar weer eens een protestbrief aan de verantwoordelijk minister, de heer Van Middelkoop, gestuurd en daarbij een afschrift van het verkiezingsprogramma van zijn partij de CU, waarin hoog opgegeven wordt van het verdedigen van onze taal, bijgevoegd.

Vlaams Parlement over brief Plasterk

De brief van de Nederlandse minister **Plasterk (PvdA)** van Onderwijs aan **Taalverdediging**, waarin hij zich uitsprekt voor een eentalig Engelse EU (afgedrukt in onze vorige Nieuwsbrief), is op 4 december vorig jaar onderwerp van discussie geweest in het Vlaams Parlement. Hieronder het belangrijkste gedeelte uit die discussie tussen Vlaams Parlementslid **Van Nieuwenhuysen (VB)** en **minister Bourgeois (N-VA)**.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: “We hebben het twee jaar geleden al gehad over de tolkenregeling die jaren geleden in de raads werkgroepen van de Europese Unie werden ingevoerd omdat het technisch en logistiek blijkbaar niet langer mogelijk was om nog alle officiële talen te laten vertolken. Men noemt dit de ‘request and pay’-regeling, waarbij tot een bepaald bedrag Nederlandse vertolking van bepaalde werkgroepen kan worden aangevraagd. Het kan zowel vanuit België als vanuit Nederland worden aangevraagd. Via de **Stichting Taalverdediging** te Amsterdam, die zich bezighoudt met het handhaven en het verdedigen van de Nederlandse taal in Nederland, heb ik een brief in handen gekregen van de Nederlandse minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, **doctor Ronald Plasterk**. Hij stelt dat indien er een initiatief zou worden genomen ter bevordering van het gebruik van één werktal binnen de instellingen van de Europese Unie, hij in beginsel een positieve grondhouding zou aannemen. Ik weet niet of dat een standpunt is van de betrokken minister, dan wel of die overeenstemt met die van het Nederlandse kabinet. Het is niet de eerste keer dat we vaststellen dat de taalgevoeligheid bij de Nederlandse overheid ietwat minder ontwikkeld is dan in Vlaanderen. Weet u meer over de houding van de Nederlandse regering? Is er recent nog enig overleg geweest met de Nederlandse regering? Bestaat er ter zake nog altijd een gezamenlijk standpunt? Als dat niet het geval is, moet zo’n standpunt er dan niet dringend komen? Ik ben een beetje verontrust door de berichten uit Nederland. Ik had de indruk dat er een kentering ten goede was in hun houding. In uw antwoord op een schriftelijke vraag van 2 juni 2006 stelde u dat het vraaggedrag van Nederland voor vertolking in de raads werkgroep, mede als gevolg van de Vlaamse demarches, bijna op gelijke hoogte was gekomen als het Vlaamse vraaggedrag. Nu is er de brief van de Nederlandse minister van Cultuur aan de **Stichting Taalverdediging**, waarin hij het ‘request and pay’-systeem uitlegt. Hij verduidelijkt dat als de taalenvolpe wordt overschreden, de bijkomende vertolking moet worden vergoed. Hij voegt eraan toe dat daarom in zeer veel gevallen niet meer om een vertaling wordt verzocht. Hij laat in het midden of dit een algemene vaststelling is voor de verschillende talen of specifiek de vertalingen naar het Nederlands. Wordt er nog altijd gestreefd naar een maximaal gebruik van de beschikbare enveloppe voor de vertolkingen? Geldt dit nog altijd evengoed voor Nederland als Vlaanderen? Is er sprake van een evolutie? Is er sprake van een taalenvolpe voor het Engels? Hoeveel bedraagt die? Engelstaligen hebben mijns inziens een meer comfortabele positie. Ik vermoed dat die vertolkingen sowieso worden gedaan zonder enveloppe. Dat zou een discriminatie inhouden ten opzichte van de andere talen.”

Minister Geert Bourgeois: “Ik heb contact laten opnemen met de **Nederlandse ambassade** en die heeft ons bevestigd dat het Nederlandse standpunt ten aanzien van het taalregime in de Europese Unie niet is gewijzigd en nog steeds uitgaat van vier basisprincipes: volledige gelijkberechtigting van alle nationale talen van de EU-lidstaten, het niet eroderen van de positie van talen als cultureel erfgoed ten gevolge van het Eu-

ropese integratieproces, culturele verscheidenheid, wat wil zeggen behoud van veeltaligheid, en ten slotte keuzevrijheid van de burger om te communiceren met de EU-instellingen in een officiële taal naar keuze. Mij is gezegd dat er geen brief bestaat van minister **Plasterk**. U zegt dat u er een hebt en ik heb er berichten over gelezen, maar mij is gezegd dat die niet bestaat. Ik laat dit dan ook in het midden omdat ik er geen stuk van heb. Er is me bevestigd dat het kabinetsstandpunt niet is veranderd. Het ‘request and pay’-systeem is enkel een pragmatische oplossing voor het taalgebruik op technisch niveau van de diverse raads werkgroepen. Hierbij wordt geenszins geraakt aan het gebruik van de talen in de Raden, de Europese Raden en het Europees Parlement, en evenmin aan het taalgebruik in relatie met de burger. De informele raadsvergaderingen vallen ook niet onder dit ‘request and pay’-systeem. Voor elk jaar is er een bedrag van ongeveer 2 miljoen euro - 1 miljoen euro per semester - per taal, en dus ook voor het Engels, uit de raadsbegroting beschikbaar. Indien de aanvragen onder de 2 miljoen euro blijven, kan tweederde van het ongebruikte bedrag naar het reiskostenbudget van de betrokken lidstaten overgeschreven worden. Een derde vloeit terug naar de begroting van de Raad. Ook hier geldt een 50/50-verdeling tussen België en Nederland. Maar Nederland, en zeker ook ons land, gebruiken hun respectieve reisenvolpes sowieso niet volledig. Op mijn aandringen kon onze permanente vertegenwoordiging op EU-niveau verkrijgen dat de niet-gebruikte reisgelden voortaan ook naar de taalenvolpe overgeheveld worden voor het volgende semester. In de ambtelijke werkgroep die op mijn vraag door de Nederlandse Taalunie werd opgericht, zullen vertegenwoordigers van de Nederlandse en Vlaamse departementen een eenduidige Vlaams-Nederlandse houding met betrekking tot het gebruik van het Nederlands in de EU bevorderen. De werkgroep is al twee keer samengekomen en heeft de bestaande regelingen en praktijken omtrent het gebruik van het Nederlands door Europese instellingen geïnventariseerd. Ze heeft ook de standpunten opgelijst die over het gebruik van het Nederlands in de EU door Nederland en door Vlaanderen in het verleden ingenomen zijn. Voor elk jaar is een bedrag van ongeveer 2 miljoen euro per taal - en dus ook voor het Engels - uit de raadsbegroting beschikbaar. Over die aanwending heb ik ook geen gegevens. Ik kan ze ook niet krijgen. We zullen wel een poging doen, maar het kan alleen met toestemming van het betrokken land. “

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: “Ik dank de minister voor het omstandige antwoord. Ik heb vooral onthouden dat het Nederlandse standpunt niet gewijzigd is. Dat lijkt me een goede zaak. Toch denk ik dat u waakzaam moet blijven. Ik heb hier de brief van **minister Plasterk**.”

Minister Geert Bourgeois: “Mag ik u vragen of die brief ergens gepubliceerd is? Want wij hebben van de Nederlandse ambassade vernomen dat er geen brief bestaat.”

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: “Ik heb een brief van 1 november 2007 en ik zal u een kopie bezorgen. Het onderwerp is het talenbeleid en de brief is gericht aan de Nederlandse **Stichting Taalverdediging**. Ik citeer even: ‘Via postbus 51 ontvang ik uw vraag betreffende het bericht dat ik minder voertalen in Brussel zou wensen. Mijn opmerking betrof het vertaalbeleid in de EU, in het bijzonder tijdens vergaderingen. Ik heb aangegeven dat indien er door deze of gene een initiatief zou worden genomen ter bevordering van het gebruik van één werktal binnen de instellingen van de Europese Unie, ik in beginsel een positieve grondhouding zou aannemen bij het bestuderen van een dergelijk voorstel binnen het kabinet.’ Dat lijkt me vrij duidelijk en het is een beetje in tegenstelling met wat de **Nederlandse ambassade** u verteld heeft.”

Kraneveldt (PvdA) verwerpt taalstandpunt van partijgenoot Plasterk

Margot Kraneveldt zat tijdens de vorige zittingsduur in de Tweede Kamer voor de Lijst Pim Fortuyn en toonde zich een warm voorstander van het herstel en behoud van onze taal. Na de laatste verkiezingen keerde zij terug als Kamerlid voor de Partij van de Arbeid. Ondanks deze drastische verandering van politieke kleur heeft zij gelukkig haar positieve taalopvattingen behouden. Dat bleek toen zij ons mededeelde het volledig oneens te zijn met de wens van haar partijgenoot minister Plasterk van Onderwijs het Nederlands als werktal van de Europese Unie af te schaffen. Margot Kraneveldt voegde er overigens wel aan toe dat dit háár standpunt was en dat zij niet sprak namens de PvdA-Tweede Kamerfractie.

Dehaene

Oud-eerste minister en huidig Europees Parlements lid Jean-Luc Dehaene (CD&V) vraagt aan Nederland meer steun voor onze taal in de EU. Voor hem is essentieel dat alle 23 EU-talen gelijk behandeld worden in het Europees Parlement. "Wie verkozen worden in het Parlement moeten geen taalexamen Engels moeten doen", zei hij op 14 januari op een bijeenkomst van de Belgisch-Nederlandse Vereniging te Brussel. Toch jammer dat hij als mede-opsteller van de Europese grondwet vergeten heeft het recht op het gebruik van de eigen taal binnen de instellingen van de EU in die grondwet te verankeren. Een gemiste kans. Trouwens, in het nieuwe Europese verdrag, dat in Nederland en België zonder referendum en zonder tweederde meerderheden na nieuwe verkiezingen, binnenkort door de volksvertegenwoordigingen zal worden aangenomen, is dit recht op gebruik van de eigen taal evenmin verankerd.

Lijst De Decker

De nieuwe Vlaamse partij Lijst De Decker (LDD) wil aan de volgende Brusselse verkiezingen in 2009 deelnemen. LDD heeft daarvoor alvast maar een verkiezingsprogramma opgesteld. Er staan in ieder geval twee punten in die voor onze taal van belang zijn. Ten eerste eist LDD dat er in de toekomst in de gewestelijke Brusselse regering evenveel Nederlandstaligen als Franstaligen zullen zetelen. Ten tweede stelt LDD voor, in Brussel het Engels gedeeltelijk in te voeren als derde officiële taal. Het eerste punt is natuurlijk prachtig en wij kunnen ons niet voorstellen dat daar ook maar één weldenkende Vlaming tegen zal zijn. Wat het tweede punt betreft verklaarde de heer Piet Deslee, woordvoerder van LDD, tegenover Taalverdediging, dat het erkennen van het Engels als derde taal in Brussel vooral de positie van het Frans zal aantasten. Daar zijn wij nog niet zo van overtuigd. Het kan natuurlijk zijn dat het Frans hinder van de invoering van het Engels zal ondervinden, maar eerst zal het Nederlands door het Engels worden gemarginaliseerd of misschien wel worden uitgeroeid. Bovendien laat het Engels zich, eenmaal ingevoerd, niet snel weer verwijderen. LDD, bezint eer ge begint en haal niet het paard van Troje binnen!

Het paard van Brussel?

Vlaams hoger onderwijs

Patricia Ceysens:
minder Nederlandse cursussen

Frank Vandenbroucke:
méér Engelse cursussen

In het blad "Nederlands/Landstaal" van de Vlaamse Volks Beweging van februari wordt gemeld dat het met de taalopvattingen van de ministers Vandenbroucke (SP.A) van Onderwijs en Ceysens (Open-VLD) van Economie bergafwaarts gaat. De eerstgenoemde vindt dat er aan Vlaamse universiteiten meer Engelstalige cursussen gegeven moeten worden. Mevrouw Ceysens maakt het nog bonter: Zij wil de regeling afschaffen waarin bepaald is dat er op elke universiteit voor iedere cursus die in het Engels gegeven wordt, ook een Nederlandstalige cursus moet worden aangeboden. De bewindsvrouw vindt het genoeg wanneer dit Nederlandstalige alternatief nog slechts op één universiteit van het land beschikbaar zal zijn. De snode plannen van het tweetal werden in het Vlaams Parlement gelukkig bestreden door de meerderheid van de leden, te weten die van CD&V, NV-A, Spirit en Vlaams Belang, zodat de veranderingen voorlopig niet zullen doorgaan. Minister Ceysens noemde de kritiek van haar opposanten "totaal verkrampt". Als reden voor de voorstellen gaf "Nederlands/Landstaal" de geldhonger van de universiteiten aan. Voor elke extra buitenlandse student krijgt de betrokken universiteit een bijkomend bedrag van de EU en met cursussen gegeven in de Engelse taal hoopt men er meer te lokken. "Nederlands/Landstaal" roept op te protesteren bij de ministers tegen hun taalontrouw.

Minister Ceysens: adres: Martelaarsplein 7, 1000 Brussel, telefoon: 0032-(0)25526100, faxnummer: 0032-(0)25526101, e-post: kabinet.ceysens@vlaanderen.be

Minister Vandenbroucke: adres: Koning Albert II-Laan 15, 1210 Brussel, telefoon: 0032-(0)25526800, faxnummer: 0032-(0)25526801, e-post: kabinet.vandenbroucke@vlaanderen.be

Kampioen verengelsing

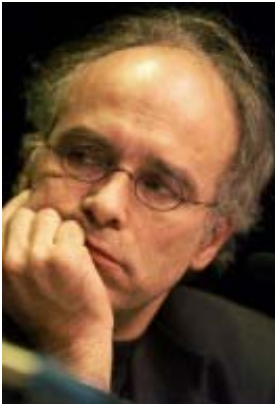
Het maandblad van de Algemene Nederlandse Wielrijders Bond (ANWB), "De Kampioen", heeft zich al vaak schuldig gemaakt aan het gebruik van onnodig Engels of het maken van misbruik van het Engels, zoals Engelsen het wel eens noemen. In het nummer van januari was het weer raak of, zo u wilt, mis. Ditmaal was hetopperhoofd van de ANWB, de heer Guido van Woerkom, de schuldige. Hij had het in zijn kolom over alle "INS en OUTS" in plaats van "bijzonderheden" en een "peiling" noemde Van Woerkom een "POLL". Taalverdediging heeft zich bij de hoofdredacteur van het blad "De Kampioen" beklagd.

De gerenommeerde schrijver en vertaler Benno Barnard heeft het functioneren van de Nederlandse Taalunie onderzocht. De uitkomsten van dit onderzoek zijn allerminst positief. De heer Barnard heeft zijn kritiek verwoord in een beschouwing waarvan een verkorte versie op 11 januari is verschenen in NRC / Handelsblad. De redactie vindt deze beschouwing zo belangwekkend en treffend dat zij besloten heeft de onverkorte tekst in de Nieuwsbrief op te nemen.

Laat mij hier murmureren

Over de toekomstplannen van de Taalunie

Mijn aangename herinneringen aan een door de Nederlandse Taalunie georganiseerde en bekostigde literaire rondreis door Zuid-Afrika dienen geen invloed te hebben op mijn overweging van de navolgende punten, te weten: wat is het nut van de Taalunie en in welke opzichten doet zij haar werk al dan niet naar behoren? Eerst wil ik op deze plaats een principiële afhankelijkheidsverklaring uitspreken. Het in 1980 getekende verdrag dat Nederland en Vlaanderen in taalkundig opzicht 'gloeiend aaneensmeedde', om het

met Vondel te zeggen – en waar Suriname later geassocieerd lid van zou worden – is van eminent cultuurhistorisch en politiek belang. Het loutere bestaan van een Taalunie betekent een erkenning van onze gezamenlijke geschiedenis en een relativering van het belang van de staatsgrens tussen Nederland en België. De Taalunie is een unicum in de wereld, alwaar zij trouwens de studie van onze taal aan universiteiten – "het Nederlands extra muros", zoals dat heet – begeleidt en stimuleert. Dankzij dat programma en dankzij de diverse letterfondsen, die zich met een ongekeerde ijver op de verspreiding van ons geschreven erfgoed hebben gestort, maakt het Nederlands het buiten onze eigen drassige streken erg goed. Dat is een heerlijke gedachte, waar ik mij geheel belangeloos over verheug, al worden er ook boeken van mij vertaald.

Daar staat tegenover dat de Taalunie voor ons, de Nederlandstaligen zelf, zo veel meer zou kunnen doen dan zij nu doet. Zij zou bijvoorbeeld de Nederlandse bewindslieden kunnen aanmanen – en mogelijk zelfs via bevriende volksvertegenwoordigers door middel van wetgeving kunnen dwingen – om in Europees verband de culturele belangen van het taalgebied te verdedigen, allereerst door zo veel mogelijk Nederlands te spreken. Nederlandse hoogwaardigheidsbekleders hebben de eigenaardige gewoonte te denken dat hun Engels superieur is, met als gevolg dat ze hun onderhandelingspositie altijd zelf verzwakken, al was het maar omdat een tolk hun meer tijd zou geven om over de onderhandelde kwestie na te denken. Deze bewindslieden lijden aan dezelfde kwaal als de meeste inwoners van de Randstad, namelijk een bizarre mengeling van pronkerig wereldburgerschap en diepe angst voor het eigen provincialisme, die misschien teruggaat tot het treurige feit dat de Gouden Eeuw al driehonderd jaar is verstreken, maar die in elk geval een interessant object van psychoanalyse zou vormen. In datzelfde licht beschouwd zou Nederland – of tenminste het westelijk deel – gebaat zijn bij een Taalunie die niet bang was om de daar heersende taalkundige zelfgenoegzaamheid te bestrijden, zoals vertolkt door tamelijk pratende televisiefiguren, in programma's die niet zullen schromen om een Limburger wiens enige zonde een beschaafde gutturaal is met ondertiteling te bestraffen.

Voor Vlaanderen zouden andere maatregelen gewenst zijn, zoals het tegengaan van de hier nog altijd de kop opstekende

hang naar particularisme. Al in de negentiende eeuw heeft de Vlaamse Beweging ervoor gekozen zich niet op te sluiten in een of andere fantastische, op middeleeuwse dialecten gebaseerde kunsttaal. Het is verbazingwekkend hoeveel mensen zich na een eeuw van emancipatie en minstens drie generaties van hoger onderwijs in het Nederlands maar blijven vastklampen aan een boerentaaltje dat buiten hun eigen streek onverstaanbaar is; hoeveel mensen menen dat je op televisie alleen maar overtuigend kunt acteren of grappig zijn in het plat; hoeveel zangers menen dat hun onbeholpen gemompel artistiek waardevoller is dan normaal Nederlands. Maar voor de moed om gestreng te handelen hebben we wel een andere Taalunie nodig, met een geheel andere filosofie en geheel andere noties van nobele bedilzucht.

Wij Nederlandstaligen vormen een van de oudste burgerlijke gemeenschappen in Europa. Wat meer is, wij hebben die zelf vorm gegeven, en daarin heeft onze taal een vooraanstaande rol gespeeld: geen burgermaatschappij zonder een taal die alle burgers kennen, waarin zij onderwijs genieten, de Bijbel en andere geschriften bestuderen, deelnemen aan de besluitvorming. Juist dankzij onze gemeenschappelijke taal bestaan ook in Vlaanderen – ondanks de contrareformatie en de verfransing – vergelijkbare noties van de verhouding tussen de private en civiele rechten en plichten. In onze gewesten leeft er ook een oude, democratische vrees voor te veel overheidsbemoeyenis. En toch is het vooral dankzij sturing van bovenaf dat onze taal haar moderne gestalte kreeg: de begaafde linguïsten die de Statenvertaling schiepen, waarin de levende volkstaal om zo te zeggen met het Hebreeuws is getrouwd; de dichters van de Muiderkring, die purismen in omloop brachten; de predikanten die wekelijks vanaf de kansel een uur lang het volk lieten horen wat een ongekende mogelijkheden het Nederlands wel niet bezat. In dat laatste vermoed ik echter ook een atavistische oorzaak van voorkomende weerzin tegen overheidsbemoeyenis met de taal.

Maar ik ben voor overheidsbemoeyenis. Ik pleit voor een Taalunie die niet bleek wegtrekt zodra iemand 'Académie française' zegt. De marmeren reputatie van dat instituut is mij bekend, maar het Franse jacobinisme, de harde hand waarmee men het Frans eenvoudig oplegde tot in iedere achterlijke uithoek, elk obscuur gehucht, door onderwijzers vanuit Parijs te sturen, heeft wel gemaakt dat iedere Franse boer – en menige boer op het Afrikaanse continent – een voorbeeldig, voor iedereen te begrijpen Frans spreekt, dat op het televisiescherm geen ondertiteling behoeft. In de tijd van Napoleon Bonaparte sprak de helft van de Fransen helemaal geen Frans; en alhoewel ik de door Parijs gepleegde moordaanslag op de diverse perifere talen – gerechtvaardigd met een tamelijk idiote notie van de impliciete superioriteit van het Frans – stellig afkeur, vind ik het anderzijds heel verstandig van de Republiek dat zij haar inwoners gedwongen heeft helder, dialectloos Frans te leren, dat aan zo min mogelijk erosie en onnodige verandering onderhevig is. Wat een geschenk om als boerenzoon in ontvangst te mogen nemen! De Académie française heeft met een gezond gevoel voor conservatisme de spelling van het Frans zo veel mogelijk onveranderd gelaten, en ook het feit dat Franstaligen 'ordinateur' zeggen voor computer is haar verdienste. Het is te danken aan deze politiek – want het is inderdaad politiek, met alle bezwaren vandien – dat de oude geschriften van die imposante cultuur betrekkelijk makkelijk toegankelijk zijn gebleven voor het huidige geslacht. Je kunt

velerlei bezwaren tegen de Gallische benadering van de dingen aanvoeren, maar *niet* dat zij de emancipatie niet altijd heeft bevorderd, dat zij de toegang tot het verleden van de eigen beschaving niet altijd heeft vergemakkelijkt, ook en vooral voor diegenen die wij met een afgrijselijk woord 'kansarm' noemen. Het spijt me te moeten aanschouwen hoe een acute doodsangst de Taalunie overvalt zodra iemand – ik bijvoorbeeld – naar voren brengt dat zij ook een *normerende* taak heeft. Het idee dat je mensen voorhoudt wat goed Nederlands is, in plaats van gedwee te registreren op welke manieren de taalgebruiker zijn moeder aanrandt, druist zeer in tegen de heersende opvattingen. Het navolgende verklaart de Taalunie zelf in haar Meerjarenbeleidsplan 2008-2012: 'Een deel van het publiek verwacht dat de Taalunie zichtbaar deelneemt aan maatschappelijke discussies over aan taal gerelateerde onderwerpen, zoals de vermeende verloederding van het Nederlands of de rol van het Nederlands bij inburgering. Volgens dit publiek zou het *Algemeen Secretariaat* deze functie op zich moeten nemen. Het *Algemeen Secretariaat* is echter formeel een beleidsuitvoerend orgaan van een intergouvernementele organisatie. Vanwege deze positie moet het Secretariaat zich behoedzaam opstellen in vaak ideologische discussies.' Hierop volgt nog iets over het mogelijk organiseren van debatten waar anderen van gedachten kunnen wisselen.

Let wel, *anderen*. Wat de Taalunie hier in werkelijkheid zegt is dit: 'Wij zijn ambtenaren met een hypotheek en een autoleuning. Moed en persoonlijkheid zijn ons van nature vreemd. Verwacht van ons geen visie over hoe we onze in nood verkerende moedertaal te hulp zouden kunnen schieten. Hoop niet op bevlogenheid, panache of kunstzinnig gevoel. Wij zijn Jan Breydel noch Piet Hein, Vondel noch Multatuli. Wij hebben geen gedachten om van te wisselen, dus doe dat zelf maar; wij notuleren wel. Polemiseer desnoods tegen ons; dan zorgen wij wel voor de repressieve tolerantie.' Laat mij hier murmureren gelijk de oude Joden in de Statenvertaling. Ik sta als één volk achter de eis om een *andere* Taalunie, een Taalunie met allure, al was het maar de allure om – buiten die ministers en departementen om – een Groot-Nederlandse academie in het leven te roepen, waar geen ambtenaren werken, maar waar veertig Onsterfelijken lid van zijn, die al datgene doen waar ambtenaren niet toe bij machte zijn, precies zoals in Frankrijk. De Taalunie zelf kan zich dan bezighouden met wat zij goed doet: de externe belangen van het Nederlands behartigen. Ik ben me ervan bewust dat dit voorstel klinkt alsof ik clubfauteuils, sigaren en ornamenten met bladgoud aanprijs als methode om de crisis van het Nederlands te bestrijden. Het komt tenslotte uit de mond van een schrijver, nietwaar, dus geheel rationeel zal het wel niet zijn. En toch bedoel ik het heel serieus, wat op eenvoudige wijze duidelijk wordt als men zich in plaats van veertig 'Onsterfelijken' veertig schrijvers voorstelt die hun sporen inmiddels hebben verdiend en blij hebben gegeven van een heldere kijk op onze taal, mensen als Rudy Kousbroek, Gerrit Komrij en Paul Claes – maar de onsterfelijkheid zou wat mij betreft een roterend karakter mogen bezitten.

Ik heb dus de hand weten te leggen op het beleidsplan van de Taalunie, *Nederlands zonder drempels* geheten. Het zou al een hele verbetering zijn als de Taalunie een dergelijke tekst liet schrijven door iemand met enig gevoel voor, welnu, Nederlands. Het was mij bij de lectuur somtijds te moede alsof ik de Michelingids in handen had, maar dan samengesteld door de kok van McDonalds. Wat is de Taalunie nu van plan tussen 2008 en 2012? Beetje digitaliseren. Beetje voortzetten van het bestaande beleid, waarvan nauwelijks iets tot ons doordringt, om de eenvoudige reden dat het zo futloos is, zo ongeïnspireerd, zo *ambtelijk*. Concrete voornemens vallen uit het beleidsplan nauwelijks op te maken – de tekst lijkt op een wei-

land in het najaar: een vlakte gehuld in nevelen. Of moet ik als schrijver soms verheugd opkijken omdat de Taalunie ontmoeting, uitwisseling en netwerkvorming rond literatuur en lezen in Nederlands-Vlaams-Surinaams verband (wil) stimuleren? Verder nog iets? Iets dat een begin van *visie* verraad? 'Het beleid in de komende vijf jaar is gericht op het slechten van drempels. Het doel van dit beleid is dat het Nederlands in al zijn toepassingen voor iedereen bruikbaar blijft of kan worden. Drempels kunnen verschillende oorzaken hebben. Ze kunnen ontstaan doordat mensen verschillende variëteiten van de moedertaal of andere moedertalen gebruiken.' Dit klinkt naar alles waar ik bang voor ben, naar alle onheil dat socialisten op onderwijs de voorbije veertig jaar hebben aangericht, naar vermeende gelijke kansen, naar spellinghervormingen en schroom om dialectsprekers voor het hoofd te stoten. Nergens in het beleidsplan staat enig voorstel om de creolisering van het Nederlands te bevechten; nergens stelt de Taalunie me gerust inzake de spelling, die zo te zien permanent 'geactualiseerd' moet worden – de formulering is dermate wazig dat ik werkelijk niet weet of zij straks niet weer een paar geleerden uit een gesloten inrichting laat ontsnappen, die dan gezellig samen kunnen gaan knutselen aan het zoveelste heilloze voorstel om de schriftelijke geschiedenis van onze taal te reduceren tot een hoop potscherven en kleitabletten. En ondertussen is het schier onleesbare beleidsplan *zelf* zo'n drempel, waarvan de 'oorzaak' een organisatie is die zich o zo bekommerd verklaart om de domsten onder ons. Waarom onderneemt de Taalunie in die vijf komende jaren niets tegen de waanzinnige gewoonte van vrijwel alle televisiestations om behoorlijk pratende mensen uit het over de grens gelegen gedeelte van ons taalgebied te ondertitelen? Dat heeft op de lange duur heel vervelende gevolgen. Het bevestigt de Nederlanders in hun merkwaardige opvatting dat zij per definitie beschaafd praten, terwijl de anderen iets schattigs brabbelen dat Vlaams heet. Hoezeer ik ook pleit voor helder Nederlands – en tegen het gebruik van dialect, plat, tussentaal en dergelijke meer – ik ben absoluut niet gekant tegen lichte regionale varianten binnen het algemene Nederlands. Niemand moet zich schamen voor zijn provincie. In Vlaanderen leiden die ondertitelingen dan weer tot een fatale luiheid: waarom zou je inspannen om fatsoenlijk te spreken als ze je honderd kilometer verderop toch niet verstaan?

Waarom komt er nu niemand bij de Taalunie op het idee om een pamflet te schrijven – te *laten* schrijven, bedoel ik – met duidelijke adviezen voor politici die zich behoorlijk willen uitdrukken? Dat zou toch moeten kunnen in vijf jaar. Natuurlijk willen sommige politici absoluut niet begrepen worden, maar andere zijn zo te horen eenvoudig onmachtig om in redelijk, transparant Nederlands een gedachte uit te drukken. Bovendien zijn er politici die plat praten. Ik ben ongetwijfeld een reactionair en een ouwe zeur, maar ik vind dat de vertegenwoordigers van het gezag beschaafd dienen te spreken. Bert Anciaux, de Vlaamse minister van cultuur, zou logopedie moeten volgen; en het kan toch niet de bedoeling van de Taalunie en de Nederlandse regering zijn dat allochtonen zich integreren in het Nederlands dat uit de mond van mevrouw Vogelaar komt?

Niets van dit alles vind ik terug in "Nederlands zonder drempels". Het hele beleid van de Taalunie wordt geregeerd door een ongeneeslijke kleinburgerlijke angst om tegen het modieuze denken in te gaan, en uit vrees voor autoritair te worden versleten bezit zij thans niet de minste autoriteit.

Spoorkaartjesautomaten

Op de onlangs geopende nieuwe spoorwegstations "Heerlen De Kissel" en "Eygelshoven Markt" langs de spoorlijn van Heer-

len naar Aken (D) zijn slechts kaartautomaten van de Duitse Spoorwegen geplaatst. Deze automaten leveren alleen kaartjes voor de stations gelegen aan genoemde spoorlijn en verder voor alle andere bestemmingen in Duitsland. Voor stations verder Nederland in dan Heerlen moet men in laatstgenoemde plaats nogmaals een kaartje kopen en dat kost bij elkaar meer. Naast dit prijsongemak levert de toestand ook taalongemak op want op de Duitse automaten staan de gegevens alleen in het Duits, het Engels, het Frans, het Italiaans, het Spaans en het Turks. Het Nederlands ontbreekt en dat is op een Nederlands station natuurlijk onaanvaardbaar. Taalverdediging heeft zich hierover bij de Nederlandse Spoorwegen beklagd. Inmiddels is de reden van het ontbreken van Nederlandse kaartautomaten bekend: op vragen van Tweede Kamerlid mevrouw Roefs (PvdA) over deze zaak, deelde het ministerie van Verkeer mee dat het in afwachting van het in werking treden van de "Chipkaart" (tegen St. Juttemis? - red.) niet meer rendabel is nu nog Nederlandse automaten op de nieuwe stations te plaatsen. Taalverdediging is bij het ter plekke in ogenschouw nemen van de toestand nog meer taalongerief tegengekomen. De treindienst wordt op deze lijn door een Duitse onderneming uitgevoerd en die heeft verzuimd om via de magnetofoonbanden in de treinen de stopplaatsen ook in het Nederlands te

laten omroepen. Ook hierover heeft Taalverdediging geklaagd.

Naschrift: Over het stellen van de Kamervraag door mevrouw Roefs, zover wij ons herinneren de eerste keer dat een PvdA-Kamerlid zich via Kamervragen druk maakt over het ontbreken van aanduidingen in het Nederlands in Nederland, zijn we verheugd. We hebben naar aanleiding hiervan onmiddellijk contact opgenomen met het kamerlid om haar te wijzen op het ontbreken van aanduidingen in het Nederlands op vrijwel alle borden van de luchthaven Schiphol en haar gevraagd de pogingen van haar collega Schinkelshoek (CDA) te steunen om onze taal daar op de borden terug te laten keren via optreden van de houder van de staatsaandelen "N.V. Luchthaven Schiphol", haar partijgenoot minister Bos van financiën. We zijn benieuwd.

Timmermans in Zuid-Afrika

De Nederlandse staatssecretaris van Europese zaken de heer Timmermans (PvdA) heeft in februari een bezoek gebracht aan Kaapstad en omgeving. Op 8 februari meldde het dagblad "De Telegraaf" dat de politicus zich betrokken voelde bij de taalstrijd in Zuid-Afrika: "Vlaanderen en Nederland kunnen nog flink wat voor de positie van het Afrikaans doen, zeker omdat wij onze eigen taal ook weer belangrijker gaan vinden", liet de heer Timmermans optekenen. Op zichzelf is het natuurlijk een vooruitgang als een hooggeplaatste PvdA'er taalbewust wordt en belang stelt in het behoud van het Afrikaans. Wij herinneren ons nog een congres van deze partij in het begin van de jaren

Taalmonument voor het Afrikaans te Paarl (Zuid-Afrika)

negentig. De toen pas vrijgelaten Nelson Mandela wilde dat congres toespreken en dacht dat het beste te doen in het Afrikaans, zodat alle congresgangers hem konden verstaan. Hij werd echter onthaald op een fluitconcert met boegeroep, waarna de ANC-leider maar verder ging in het Engels. Van deze taaldioterie is in ieder geval de hooggeplaatste heer Timmermans gelukkig genezen; naar wij hopen volgen er meer binnen zijn partij. De Staatssecretaris zou, om zodoende de daad bij het woord te voegen, zelf ook wat voor het Afrikaans kunnen doen door aan de Nederlandse regering voor te stellen de twee Afrikaanstalige landen Namibië en Zuid-Afrika in de Taalunie op te nemen. Taalverdediging heeft dit de staatssecretaris per brief aanbevolen. Tenslotte is het opmerkelijk dat de staatssecretaris er nu van overtuigd is dat we (de Nederlanders) de eigen taal ook weer belangrijker gaan vinden. Toen we de heer Timmermans het afgelopen voorjaar spraken, was er bij hem van belangstelling voor de positie van het Nederlands (in bijvoorbeeld de EU) nog geen sprake.

Verengelsing in Eindhoven

De plaatselijke overheid van Eindhoven is de laatste tijd het taalspoor behoorlijk bijster, zodat onze secretaris de Eindhovenaar Ab Braamkolk zich tot zijn gemeentebestuur richtte.

"Wij hebben vernomen dat de gemeente voor een bepaalde nieuwe vorm van fietsenstalling de Engelse benaming "Lock 'n Go" gebruikt. Dit is voor ons volkomen onbegrijpelijk. Waarom gebruikt u niet onze eigen taal? De doelgroep bestaat toch niet uit toeristen, hetgeen bij de kreet "City of Light" nog zou kunnen worden aangevoerd maar ook al niet houdbaar is. Wij tekenen hier protest tegen aan en verzoeken bij dezen de titel te veranderen in gewoon Nederlands; bijvoorbeeld "Zet vast en Ga" of "Vast tot straks".

M&S-mode is anti-Nederlands

De Nederlandse winkelketen M&S-mode heeft op haar winkelruiten de namen van de steden aangebracht waar zij een vestiging heeft. De namen van de buitenlandse steden zijn in de taal van het betreffende land gesteld. Zo heet Parijs, "Paris" en Berlijn heet "Berlin". Voor de Belgische en tevens Vlaamse hoofdstad wordt echter alleen de Franstalige naam "Bruxelles" gebruikt. De Nederlandstalige naam wordt niet vermeld. De bedenker van deze winkelruitenopschriften, Marit Zijderlaan, deelde ons mede dat zij alleen voor de Franse naam gekozen had vanwege het internationale karakter van het bedrijf. Op onze tegenwerping dat dit niet consequent is omdat zij bij de andere steden uitgegaan was van de landstaal en dat dit er in Brussel nu eenmaal twee zijn, of M&S dit nu leuk vindt of niet, kwam geen zinnig antwoord. Toen wij haar zeiden dat onze gevolgtrekking was dat M&S er anti-Nederlandse opvattingen op na hield en dat wij die gevolgtrekking bekend zouden maken, onder andere in Vlaanderen, waardoor Vlaamse klanten de deur van M&S-modewinkels wel eens voorbij zouden kunnen lopen, werd fel geprotesteerd. Intussen heeft Taalverdediging het taalbeleid van deze kledingzaak doorgegeven aan Vlaamse taalorganisaties. Voor lezers die zelf willen klagen: **M&S Mode**, Basisweg 52, 1043 AP Amsterdam, Tel:0031-(0) 205809911. e-post: marit.zijderlaan@msmode.com.

In België **M&S Mode N.V.**, Tollaan 107A, 1932 Sint Stevens Woluwe.

Community School

In 2002 werd in Amsterdam deze school opgericht. Taalverdediging heeft indertijd tegen de Engelse naamgeving geprotesteerd. Het schoolbestuur reageerde toen op dat protest met de mededeling dat er voor deze Engelstalige naam gekozen was om de internationalistische grondslag van de school weer te geven. Er werd gelukkig wel gewoon in het Nederlands les gegeven. Eind vorig jaar heeft het bestuur moeten besluiten de naam van de onderwijsinstelling te veranderen en wel in "Jan van der Heijde School". Volgens schoolbestuurder de heer R. Hardeveld is dit om twee redenen gedaan: Ten eerste dachten veel mensen bij de naam "Community" aan een godsdienstige sekte en ten tweede was het verwarrend omdat de Britse internationale school in Amsterdam een ongeveer gelijklopende naam draagt. Zo heeft dus de wal het schip gekeerd. Hoera!

Hoogovens Schaaktoernooi

Vroeger was dit toernooi een begrip in binnen- en buitenland. Overal ter wereld gebruikten schakers de Nederlandse benaming van deze strijd der denksporters. In 1999 is de onderneming "Hoogovens" samengesmolten met het Britse "British Steel". De nieuwe naam van de samensmelting werd "Corus" en de taal werd Engels, niet alleen in de Britse vestigingen maar ook in Nederland. Dientengevolge werd besloten het schaaktoernooi ook maar een Engelse naam te geven: "CORUS CHESS TOURNAMENT". Zo verdwijnt er weer een internationaal ingeburgerde Nederlandse naam van het wereldtoneel. Persvoorlichter Hans Goossens van "Corus" zei ons dat vrijwel de gehele directie van het bedrijf in Nederland uit Engelsen bestaat en die hebben natuurlijk geen belangstelling voor het Nederlands, een taal die in de gebouwen van de onderneming niet veel meer wordt gehoord. Engels is er de voertaal. Op onze vraag of het personeel daar geen bezwaar tegen had gaf Goossens geen duidelijk antwoord. Inmiddels zijn de aandelen van Corus in handen gekomen van een Indiase onderneming en vanuit die hoek is al helemaal geen mededogen met onze taal te verwachten. Bij Corus staat het Nederlands dus **SCHAAKMAT!**

Wat zou het toch een zegen zijn wanneer de Haagse politiek zich eens nuttig zouden maken en zouden komen tot wetgeving om onze taal, ook binnen door buitenlanders overgenomen bedrijven in Nederland, te beschermen.

Musea in Madrid

Een van onze kaderleden is onlangs in Madrid geweest en heeft daar genoten van het enorme museumaanbod. Waar hij minder van heeft genoten was het vrijwel volledig ontbreken van informatie in het Nederlands over het tentoongestelde. Dit terwijl die informatie wel ruimschoots in talen als Engels, Frans, Duits, Italiaans, en Portugees aanwezig was en vaak ook in het Japans en het Russisch. Aan het aantal Nederlandstalige bezoekers kan het niet liggen, je struikelt bijna over hen. In het Thyssen Bornemisza museum kwam ons kaderlid achter de oorzaak. Daar vond een medewerkster na lang zoeken een Nederlandstalige plattegrond van de zalen in het museum in de onderste lade van een kast. Waarom die vouwbladen niet op de toonbank van de balie lagen zoals die in de andere talen, wilde de taalverdediger weten. Het antwoord was beschamend voor de Nederlandstalige bezoekers: *"Ach meneer, dat heeft geen nut, omdat Nederlanders meestal om Engelstalige vouwbladen vragen en Vlamingen doorgaans om Franstalige"*. En inderdaad, ons kaderlid speurde in het museum heel wat Nederlanders en Vlamingen op en geen van hen had het in de bruine kleur uitgevoerde Nederlandstalige vouwblad bij zich. Hij verstoutte zich zelfs, vrijpostig als hij is, een aantal Nederlanders aan te spreken met de vraag of zij wel wisten dat er ook Nederlandstalige informatie verkrijgbaar was. De antwoorden waren onthutsend en kwamen erop neer dat men de vertaling niet nodig vond. Engels was voldoende. De Nederlander gedraagt zich in het buitenland op taalgebied bijkans nog "barbaarser" dan in het eigen land.

Museum Thyssen Bornemisza

Nederlandse Hartstichting

Onze actieve brievenschrijver de heer De Haan uit Enkhuizen richtte zich ditmaal tot de Nederlandse Hartstichting, want ook bij deze instelling heeft de verengelsing toegeslagen. Zij heeft de naam van het jeugdfonds, het "Kinderhartenfonds" omgedoopt in "Jump".

"Vandaag kreeg ik de nieuwste, eenmalige editie van het KHF in mijn brievenbus en ik moet zeggen: ik was hogelijk verbaasd zonet verontwaardigd te moeten vernemen dat dit fonds een ENGELSE NAAM heeft gekregen. Wat is toch de filosofie achter deze naar mijn mening ridicule naamgeving? Modieus gedoe, mee willen hollen met de verengelsing, minachting voor onze eigen taal, in de smaak willen vallen? Ik weet het niet, maar in elk geval protesteer ik tegen deze vorm van taalverloedering. U staat aan het hoofd van een Nederlands fonds, dat gericht is op Nederlandse kinderen en hun familie. Uit mijn jarenlange ervaring in het onderwijs is mij gebleken dat de jeugd nog steeds Nederlands spreekt. Natuurlijk zijn er veranderende omstandigheden, maar waarom klakkeloos met de wolven meehullen en meebuigen met het riet van de steeds verdergaande verengelsing? Waarom niet gewoon een leuk, pakkend Nederlands woord bedacht? Luiheid of gebrek aan fantasie?"

Hieronder het antwoord van Hans Stam van de Nederlandse Hartstichting:

"In uw brief spreekt u uw afkeur uit over de keuze van de Engelstalige naam Jump van ons vernieuwde jeugdfonds. Het Kinderhartenfonds richtte zich op kinderen met een hartafwijking en kinderen in het basisonderwijs. Omdat het nieuwe jeugdfonds zich ook richt op jongeren van 12 tot 18 jaar, voldeed de naam Kinderhartenfonds niet meer. Bij de keuze voor een nieuwe naam zijn we niet over één nacht ijs gegaan. Het nieuwe jeugdfonds wil vernieuwend en ondernemend zijn en we hebben gezocht naar een korte, krachtige naam die hierbij past. Er zijn verschillende namen de revue gepasseerd, waaronder ook een aantal Nederlandse. Een aantal namen hebben we getest en de naam Jump werd het meest gewaardeerd door jongeren en werd ook positief beoordeeld door donateurs. Jump geeft een positief gevoel. De naam Jump, in het Nederlands vertaald als springen of sprong, refereert naar het springen van het hart, bij lichamelijke activiteit of emoties. Het verwijst ook naar de sprong in de tijd die Jump maakt door zich bezig te houden met de toekomst van kinderen en jongeren. Daarnaast staat Jump voor actie, in beweging komen, letterlijk en figuurlijk, want Jump wil kinderen en jongeren actief mee laten denken en mee laten doen bij het ontwikkelen van activiteiten waarmee de jeugd verleid wordt om gezond te leven. Hoewel ik uw afkeur voor de keuze van een Engelstalige naam waarschijnlijk niet weg heb kunnen nemen, omdat dit vooral een persoonlijke mening is, hoop ik dat ik u met deze toelichting toch van dienst ben geweest."

Haags Gemeente Museum

Onze actieve taalverdediger de heer Cees van Gils uit Baarle Nassau bezocht laatst een tentoonstelling in bovengenoemd museum. De opschriften en aanduidingen bij de kunstwerken waren alleen in het Duits en het Engels. De heer van Gils ergerde zich hier terecht aan en wendde zich tot de museumdirectie met de volgende e-post:

"Ik heb genoten van de kleurenrijkdom van Daniel Richter tijdens mijn bezoek op 28 december 2007. Ik heb me echter behoorlijk gestoord aan het gegeven dat de bijschriften uitsluitend waren gesteld in het Duits en in het Engels. In een Nederlands museum mag ik toch verwachten, dat de uitleg ook in het Nederlands wordt gegeven. Het negeren van het Nederlands is een gebrek aan respect voor de Nederlandse taal en cultuur. Daarbij is het onbelangrijk of ik de twee genoemde vreemde talen beheers. Er wordt voorbijgegaan aan het gegeven dat het merendeel van de inwoners van Nederland uitsluitend bedreven is in het Nederlands. Ook deze groepering wordt door uw beleid in de kou gezet. Ik spreek de hoop uit dat u in de onderhavige situatie en ook in toekomst uw beleid bijstelt."

Doede Hardeman, conservator moderne kunst van het Gemeentemuseum Den Haag, antwoordde:

"Voor de bijschriften van de tentoonstelling van Daniel Richter heb ik ervoor gekozen om de originele titels aan te houden (veelal in het Duits) en daarbij een Engelse vertaling te geven. Met als belangrijkste reden dat in dit geval er anders drie vertalingen zouden worden bijgeschreven waarvan de meeste erg lang zijn en omdat veel van de titels erg voor de hand liggen. Een voorbeeld daarvan is het schilderij 'Süden / Zuiden / South'. Maar bij de langere titels wordt dat een zeer lang bijschrift, wat wel de volledigheid zal dienen maar niet de leesbaarheid. Omdat de tentoonstelling erg internationaal is georiënteerd, vind ik het belangrijk dat in ieder geval ook de Engelse vertaling hierbij aanwezig is. Ook omdat ik ervan uit ga dat de Nederlandse bezoeker met de Duitse en de Engelse taal uit de voeten kan. Aanvankelijk had ik een selectie gemaakt van titels die ik ook in het Nederlands had vertaald omdat die juist qua taal ingewikkelder waren en minder duidelijk zijn. De bijschriften van de tentoongestelde werken in het GEM en in het Gemeentemuseum zijn in principe altijd in het Nederlands en in het Engels. Bij de Duitse titels wordt in principe ook altijd de Nederlandse en de Engelse vertaling gegeven. Soms echter wordt ervoor gekozen om dat anders te doen, zoals in het geval van de tentoonstelling van Daniel Richter. Maar uw reactie zal ik zeker meenemen voor toekomstige projecten. Vanaf 12 januari is de tentoonstelling van de Duitse schilder Matthias Weischer te zien. De bijschriften zijn momenteel in voorbereiding en ik zal de vertalingen hierbij opnieuw overwegen."

Commentaar redactie: Wat je tegenwoordig al niet voor uitvluchten hoort.

Op naar een Engelstalig Europa?

De Werkgroep Meertaligheid van de Europese Unie heeft een rapport uitgebracht aan de Roemeense Europees Commissaris, de heer Leonard Orban, waarin geadviseerd wordt overklanking (nasynchronisatie) van anderstalige films en tv-programma's te ontmoedigen. Nederlanders en Vlamingen wordt, op kinderfilms na, deze wijze van vertaling onthouden maar in de meeste EU-landen heeft men er het genot van. De bedoeling van de werkgroep is duidelijk: de meeste gewilde films en veel tv-reeksen zijn van oorsprong Engelstalig en door ze niet over te klanken komt er meer Engels de bioscoopzalen en huiskamers binnen, waardoor de verengelsing van Europa versneld wordt. De Engelstaligen zullen bij het vernemen van het advies wel in hun vuistje lachen, omdat hun doel, een Engelstalige EU, hiermee weer een stap verder geholpen wordt. Volgens ons kan de werkgroep beter een andere naam krijgen: Werkgroep Mindertaligheid.

Short stay in Amsterdam

Het gemeentebestuur van Amsterdam heeft de gemeenteraad voorgesteld de regels voor het tijdelijk verhuren van woningen te vernieuwen en gaf er de naam "short stay" aan. Ons bestuurslid Thomas Hoevers uit Amsterdam protesteerde hiertegen via onderstaande brief aan zijn gemeenteraad:

"Via een advertentie in de krant hebben wij vernomen dat het College van Burgemeester en Wethouders een vernieuwing voorstelt van het beleid ten aanzien van huisvesting van tijdelijk in Amsterdam verblijvende buitenlandse ingezetenen, genaamd het "Short stay beleid". Wij zien in deze benaming een van de zeer vele overbodige Engelse infiltraties in de Nederlandse taal, gevoegd bij heel veel andere af te keuren verschijnselen, welke de positie van de Nederlandse taal ondermijnen en uiteindelijk zullen leiden tot de ondergang door verengelsing. Volgens de Algemene Wet Bestuursrecht artikel 2 is de overheid gehouden met de eigen bevolking in het Nederlands te communiceren. Ook intern dient men zich van de eigen taal te bedienen. Als zodanig verzoeken wij u, bij het behandelen van deze zaak de officieel bestaande benaming "Kort verblijf beleid" te bezigen."

De gemeenteraad kan zich voorbereiden op nieuwe protestbrieven. De dienst parkeerbeheer pakte onlangs namelijk uit met "Real time parking" en vuilnismannen heten in Amsterdam voortaan "Stewards".

Ingezonden brief 1

Onderstaande brief ontvingen wij van ir. De Cooman uit Ingelmunster (West-Vlaanderen).

"Hiermee wil ik mijn waardering uitdrukken voor de actie tegen verengelsing van de voormalige Katholieke Hogeschool Tilburg. Volhouden jongens en meisjes! (in Esperanto zeggen we "ge-knaboj", wat zoveel is als "mannelijke + vrouwelijke knapen". Leuke logische taal hoor!) De mensen die te pas en te onpas willen 'collaboreren' met de overweldigers doen belachelijk. M.i. is het beste wapen om hen te bestrijden, hun belachelijke houding duidelijk te maken. Niemand wordt graag belachelijk gemaakt. Ik heb dit indertijd op mijn werk uitgetoetst, toen collega's te pas en te onpas Engelse woorden gebruikten, waar er goede duidelijke Nederlandse bestonden. Ik stelde toen gewoon publiek de vraag wat ze daar met hun woorden bedoelden. Heel vaak bleek dat de Engelse woorden gewoon een schaamdoekje waren voor hun onwetendheid! Vaak is het al genoeg domweg te vragen hoe je dat spelt. Spel je feedback als feet back? Na enige tijd wist het publiek (collega's en medewerkers) dat ik een vraag zou stellen en keek al hoopvol in mijn richting, als een blaaskaak kwam aandraven met Engelse woorden. En het duurde niet zo lang tot ook de blaaskaken zelf in de gaten kregen dat ze zich belachelijk aan het maken waren. Jullie hebben wellicht een studentenblaadje, of een webstek of zo... Kan daarin geen rubriekje, waarin de Engelse termen aan de kaak gesteld worden? Toen onze bedrijfsleiding zichzelf als 'internationaal' bestempeld had, en domweg "dus" het Engels als bedrijfstaal, deden alle fouten tegen het Engels vlot de ronde van het bedrijf. En er werd flink wat afgelachen. De leiding zou er nu wel eens dieper over nadenken en mijn voorstel over te gaan op Esperanto niet zomaar als belachelijk afdoen (ze wisten overigens niet eens wat Esperanto eigenlijk is). Bedankt voor jullie actie en ik wens jullie van harte succes!"

Ingezonden brief 2

Een andere brieven-schrijver, de heer Westerop uit Goes (Zeeland), laat zijn gedachten gaan over de onhoudbare taaltoestand op de luchthaven Schiphol:

"Over Schiphol heb ik me al meerdere keren verbaasd. Want ze liggen dus domweg dwars. Terwijl er geen juiste argumenten gebruikt worden. Als ik me de foto's van de borden daar herinner, zijn dat vaak combinaties van tekst en een pictogram. Dat laatste hangt er dan maar zo'n beetje bij. Maar juist van die laatste herinner ik me niet in de discussie ooit het argument gehoord te hebben dat die óók een volwaardige taal spreken. Niet internationaal, maar zelfs mondiaal. En iedereen begrijpt die. Dan is het toch erg onnozel dat er gekissebist wordt over het Engels, dat men er per se op wil omdat dit zo goed zou zijn voor onze economie. Dat kan er gewoon af! Pure drammerij, die alleen maar verwarring kan scheppen. Beter een duidelijk pictogram met een Nederlandse ondertekst (in die volgorde) zodat buitenlanders tenminste nog ergens uit kunnen afleiden dat ze niet in Honolulu zijn. Wat overblijft is een voor iedereen duidelijke aanwijzing om de weg te vinden. Net zoals je op de snelwegen in alle landen vrijwel dezelfde pictogramtaal tegenkomt. Met een heel klein beetje inspanning zetten we in dit land zelfs de toon voor een universele serie borden, die overal in de wereld gebruikt zou kunnen worden, want daar modderen ze natuurlijk op dezelfde manier maar wat aan. Als dat geen argument is om onze economie in het zonnetje te zetten?"

Ingezonden brief 3

De heer Dirk Aardenburg uit Beverwijk (Noord-Holland) schreef ons:

"Nederlandse Marechaussee's die "POLICE" op hun uniformen dragen. Ik vind dat een grove belediging. Die buitenlanders kunnen nooit zo dom zijn om niet te weten dat Politie hetzelfde als Police inhoudt. Daarnaast lopen die geüniformeerde mensen met een mooie pet en een duidelijk zichtbaar vuurwapen. Misschien moet je van een andere planeet komen om niet te weten dat zij politieambtenaren zijn. Onze overheid bestempelt de buitenlandse medemens blijkbaar als dom. Dan het plan van Plasterk voor één werktal in Europa, waar Nederland (betalen we nog te veel?) ook deel van uitmaakt. Ogenschijnlijk is dat plan op praktische grondslag geënt. Maar is het wel praktisch? In een parlement leven bepaalde gedachten, die in grote lijnen (dus niet precies) zouden worden vastgesteld en in juridische kaders hun beslag zouden krijgen. Het zal niet de eerste keer zijn dat een oorspronkelijk idee en de (juridische) uitwerking daarvan twee verschillende zaken gaan worden. Aan een ingediend voorstel is een grondslag verbonden. Dat betekent dat tijdens de vergadering het idee en uiteraard diens grondslag behandeld moeten worden. Een en ander heeft natuurlijk technische kanten. Als mensen die dingen in een andere dan hun eigen taal moeten bespreken, wordt dat wel heel moeilijk. Dat zal dus betekenen dat lieden die het Engels niet voldoende machtig zijn, niet kunnen toetreden tot het Europees parlement. En dit terwijl die lieden zeer bekwaam kunnen zijn. Kortom, het idee van de heer Plasterk komt in feite neer op een uitholling van de democratische beginselen en dat lijkt mij geen goede zaak, te meer daar velen in Nederland niet overtuigd zijn van de bestaansredenen van het "idee Europa". Weet dat als details niet gezien worden, de schade aan het geheel te laat zal worden onderkend."

Geslaagde actie: **Verpakking Beemsterkaas weer Nederlands**

In onze Nieuwsbrief 2007-2 heeft u de brief kunnen lezen die onze jonge taalverdediger Tim de Goede uit Sint-Pancras (N-Holland) namens Taalverdediging geschreven had aan de fabrikant van Beemsterkaas. Hij beklagde zich in zijn brief over de verengelsing van de kaasverpakking. Zo heette oude kaas ineens "OLD" en overjarige kaas "VERY OLD". Een ware belediging voor een zo oer-Hollands voortbrengsel. Zo maakt men zelfs kwaliteitskaas als die van Beemster onverteerbaar. Naar aanleiding van de brief van Tim de Goede brachten meer kaasliehebbers hun klacht aangaande deze verengelsing over aan de kaasfabriek, en zie: het hielp! De directie van het bedrijf heeft naar aanleiding van de binnengekomen klachten besloten de verengelsing terug te draaien. Vanaf heden staat op de verpakking weer "OUDE KAAS" en "OVERJARIGE KAAS".

Een heel goed besluit van Beemsterkaas en een reden te meer om dit smakelijke zuivelproduct te kopen!

Oude Engelstalige verpakking

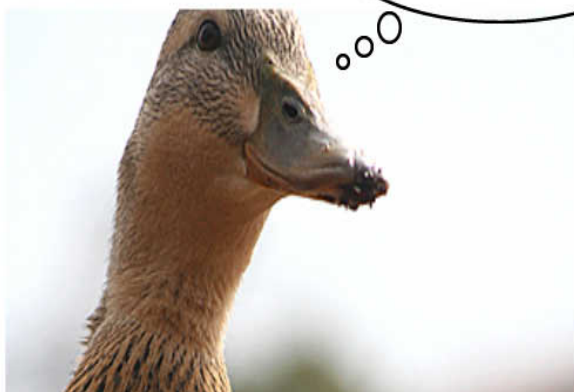

Nieuwe Nederlandstalige verpakking

ANBI

De Stichting Taalverdediging is door de Nederlandse belastingdienst erkend als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat Nederlandse belastingplichtigen hun donaties aan de Stichting Taalverdediging (onder bepaalde voorwaarden) kunnen aftrekken van hun inkomstenbelasting. Nadere inlichtingen bij ons secretariaat

Het wordt me
nou toch echt te gek,
Houd eens op met dat
Engelse gekwek!

Nieuwsbrief 2008-1

Colofon

Nieuwsbrief 2008 nummer 1

Deze Nieuwsbrief is een uitgave van de
Stichting Taalverdediging.
(voor herstel en behoud van het Nederlands)

Postbus 71827
(NL) 1008 EA Amsterdam

e-post: AB.NED@hetnet.nl
Webstek: www.dit.is/taalverdediging

Bestuur:

M. Bas
Ing. A. Braamkolk,
drs. M.C. Heitmeier,
T. Hoevers.

Giro: 741 28 61 te Eindhoven (NL)
Voor Vlaanderen:
Bank KBC Hamont (B) 733-0128072-62
"inzake Taalverdediging".

Het begunstigersbedrag is vanaf €12,= per jaar met abonnement op de Nieuwsbrief.